

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 6Csp/37/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8525200901
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Szárazová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2026:8525200901.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa, sudkyňou JUDr. Miriam Szárazovou, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s. r. o., Mýtna 48, 811 07 Bratislava – Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtna 48, 811 07 Bratislava – Staré Mesto, proti žalovanému: A. B., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom C. XXXX/XXX, XXX XX D. E., o zaplatenie 173,98 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi istinu úveru vo výške 164,00 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 6,25 % ročne zo sumy vo výške 164,00 eur od 29.11.2025 do zaplatenia.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 88,52 %, ktoré je povinný zaplatiť žalovaný, pričom o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 173,98 eur s príslušenstvom tvoreným úrokom z omeškania vo výške 6,25 % ročne zo sumy 173,98 eur od 25.9.2022 do zaplatenia. Pre prípad úspechu v spore sa domáhal i priznania nároku na náhradu trov konania. Aktívnu vecnú legitímáciu považuje za danú v dôsledku zmeny záväzku v osobe veriteľa na základe Rámcovej zmluvy o odstúpení pohľadávok uzatvorenej medzi pôvodným veriteľom ako postupcom a ním ako postupníkom dňa 30.11.2017 v znení Dodatku č. 7 k Rámcovej zmluve zo dňa 20.12.2023 a následnej Žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 6.12.2024, prevzatej dňa 16.12.2024; o postúpení bol žalovaný upovedomený v súlade s ust. § 526 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka.

2. Žalobu odôvodnil tým, že jeho právny predchodca ako úverový veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 8.3.2022 zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 1000159270 (ďalej aj ako „Zmluva“); na jej základe bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 179,00 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal uhrádzať formou 14 zmluvne dojednaných pravidelných mesačných splátok vo výške 15,00 eur. Pred uzatvorením Zmluvy si úverový veriteľ splnil povinnosť skúmať schopnosť klienta splácať úver s odbornou starostlivosťou v zmysle ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, keď zohľadnil dobu, na ktorú sa úver poskytuje, výšku úveru, príjem žalovaného a účel úveru; na preukázanie tvrdeného predložil výpis zo Spoločného registra bankových informácií. V rozpore so zmluvnými dojednaniami Zmluvy žalovaný svoj záväzok splácať úver v splátkach neplnil riadne a včas – táto skutočnosť vyplýva z Prehľadu splátok a úhrad. Právny predchodca žalobcu za týchto okolností vyzval žalovaného na úhradu omeškaných splátok s upozornením na možnosť vyhlásiť úver za predčasne splatný. Pretože sa výzva na úhradu minula účinkom a nedošlo ani v dôsledku

nej k plneniu žalovaným, právny predchodca žalobcu v súlade so zmluvnými dojednaniami vyhlásil mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo Zmluvy pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.5.2022. Ani v dodatočne poskytnutej lehote do 24.9.2022 žalovaný dlžnú sumu neuhradil, čím sa dňom 25.9.2022 dostal do omeškania so zaplatením dlžnej sumy, k čomu prislúcha nárok na úhradu úrokov z omeškania. K zaplateniu nedošlo ani k času podania žaloby.

3. Konajúci súd vyzval žalobcu, aby v zmysle § 150 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku doplnil skutkové tvrdenia vo vzťahu k spôsobu skúmania bonity žalovaného a na predloženie dokladov preukazujúcich tieto tvrdenia. Toto podanie spolu so žalobou, jej prílohami, poučeniami a výzvou bolo žalovanému doručené k vlastným rukám dňa 27.11.2025, k žalobe sa však ani k času rozhodovania nevyjadril.

4. Vzhľadom na skutočnosť, že predmetom sporu je zaplatenie sumy 173,98 eur, teda hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,00 eur, skutkové tvrdenia strán vo vzťahu k žalovanému nároku nie sú sporné, keď sa žalovaný k žalobe nevyjadril, pričom ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia vecí, pojednávanie nebolo potrebné v zmysle § 297 písm. b) Civilného sporového poriadku nariadiť. Podľa § 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku bolo miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na deň 12.2.2026 o 9.00 hod. oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu dňa 22.1.2026.

Súd na základe vykonaného dokazovania oboznámením sa s listinnými dôkazmi zistil tento skutkový stav:

5. Právny predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorili dňa 8.3.2022 zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere č. 1000159270, predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 179,00 eur určeného na kúpu tovaru v nej špecifikovaného. Žalovaný sa zaviazal zaplatiť žalobcovi celkovú čiastku 195,99 eur, a to spôsobom plnenia v 14 splátkach, z toho 13 z nich vo výške 15,00 eur a posledná vo výške 0,99 eur. Výška fixnej ročnej úrokovej sadzby úveru bola určená na 17,94 %, RPMN na 17,94 %, doba trvania zmluvy na 14 mesiacov alebo do splatenia všetkých záväzkov klienta, dátum dodania tovaru do 30.9.2022, frekvencia splátok vždy k 20. dňu príslušného mesiaca, dátum prvej splátky na 20. dňa nasledujúceho po dodaní tovaru. Z článku IX., bod 9.2 Zmluvy vyplýva, že zmluvné strany si dohodli pre prípad riadneho a včasného nesplácania splátok oprávnenie spoločnosti žiadať od klienta zaplatenie celej pohľadávky pred dátumom konečnej splatnosti úveru, a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka.

6. Z prehľadu splátok a úhrad mal súd preukázané, že žalovaný uhradil sumu 15,00 eur dňa 18.5.2022; splátku so splatnosťou 20.5.2022 a ani nasledujúce splatné splátky neuhradil. Predžalobnou upomienkou zo dňa 24.7.2022 žalobca oznámil žalovanému, že je s plnením v omeškani už od 20.5.2022 a výška nedoplatku dosiahla 45,00 eur, na ktorých úhradu bol zároveň vyzvaný v lehote do 13.8.2022 s upozornením, že nedodržaním stanoveného termínu dôjde k vyhláseniu predčasnej splatnosti podľa zmluvných dojednaní; k zásielke bolo priradené číslo RF654889515SK – uložená na odber, vrátená dňa 6.8.2022 (č. I. spisu 20, 20 rub). Listom zo dňa 25.8.2022 bolo žalovanému oznámené, že ku dňu 23.8.2022, po márnom uplynutí lehoty 15 dní od upozornenia, došlo k zosplateniu úveru; zásielka bola žalovaným prevzatá dňa 2.9.2022 (č. I. spisu 22).

7. Základom pre zmenu záväzku v osobe veriteľa sa stala Rámcová zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017, Dodatok č. 7 k uvedenej Rámcovej zmluve zo dňa 20.12.2023 a Žiadosť o postúpenie a prevod zo dňa 6.12.2024, keď z právneho predchodcu žalobcu ako postupcu prešli práva z pohľadávky uplatnenej touto žalobou na žalobcu ako postupníka.

8. Z interných dokumentov predložených žalobcom vo vzťahu k splneniu si povinnosti skúmať s odbornou starostlivosťou schopnosť klienta poskytnutý úver splácať vyplývajú nasledovné údaje. Čistý príjem žalovaného predstavuje 423,31 eur za posledné tri mesiace, životné minimum 218,06 eur (konzumujúce rodinné výdavky), výdavky 54,00 eur, finančná rezerva 136,25 eur, suma celkového dlhu 1.982,00 eur, ukazovateľ schopnosti splácať 0,34; úver schválený.

Zistený skutkový stav súd podriadil pod tieto zákonné ustanovenia:

9. Podľa § 1 ods. 2 prvej vety zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZSÚ“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na

základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

10. Podľa § 2 ZSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

11. Podľa § 7 ods. 1 a 2 ZSÚ, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

12. Podľa § 11 ods. 2 ZSÚ, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

13. Podľa § 17 ods. 1 ZSÚ, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

14. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o bankách“), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre prevod práv banky alebo pobočky zahraničnej banky, ktorá je veriteľom, v súvislosti s nesplácanou zmluvou o úvere alebo pre prevod nesplácanej zmluvy o úvere podľa osobitného predpisu, pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

15. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

16. Podľa § 53 ods. 1 až 3 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

17. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže obchodník uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

18. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

19. Podľa § 517 ods. 1 a 2 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z..

20. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t. j. 5 %.

21. Podľa § 215 ods. 1 CSP, súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

Súd dospel k právnomu záveru:

22. Predmetom konania je nárok žalobcu vyplývajúci zo Zmluvy o viazanom spotrebiteľskom úvere zo dňa 8.3.2022, k uzatvoreniu ktorej pristúpil žalovaný. Vzniknutý záväzkový právny vzťah spĺňa kritériá spotrebiteľského vzťahu nakoľko pri uzatváraní Zmluvy vystupovala na jednej strane fyzická osoba, ktorá nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a na druhej strane osoba pri uzatváraní a plnení Zmluvy konajúca v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti; do všetkých práv a povinností vstúpil žalobca. Na daný záväzkový vzťah je preto potrebné aplikovať príslušné ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách obsiahnuté v Občianskom zákonníku, zároveň je potrebné prednostne aplikovať špeciálne spotrebiteľské právo, predovšetkým zákon o spotrebiteľských úveroch, zákon o ochrane spotrebiteľa a v neupravených otázkach Občiansky zákonník, a to aj bez aktivity žalovaného. Použitie Obchodného zákonníka, v ktorom je zmluva o úvere upravená ako pomenovaný zmluvný typ a svojou povahou je taký záväzkový vzťah absolútnym obchodom, prichádza do úvahy len v prípade, keď neodporuje občianskoprávnej úprave spotrebiteľských vzťahov. Spotrebiteľské právo je aj vo vzťahu k Obchodnému zákonníku špeciálnym právom, preto má prednosť.

23. V konaní mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným došlo k platnému uzatvoreniu Zmluvy. Na jej základe bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 179,00 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť spolu s úrokom v 14 pravidelných mesačných splátkach; 13 z nich vo výške 15,00 eur a poslednú splátku vo výške 0,99 eur. Splatnosť prvej úverovej splátky bola dojednaná na 20. deň mesiaca bezprostredne nasledujúceho po dodaní tovaru žalovanému ako kupujúcemu. Z predložených dôkazov bolo zjavné, že tovar bol žalovanému dodaný dňa 28.3.2022, splatnosť prvej

splátky preto nastala ku dňu 20.4.2022 (a bola uhradená dňa 18.5.2022) a následne po dobu 14 mesiacov bol povinný plniť každú ďalšiu splátku k 20. dňu toho-ktorého mesiaca; žalovaný však vlastné záväzky neplnil.

24. V zmysle záverov rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci OcéanoGrupoEditorial SA (spojené prípady C-240/98 až C-244/98) súd z úradnej moci (ex officio) preskúmal opodstatnenosť uplatneného nároku z hľadiska jeho súladu s ustanoveniami o ochrane spotrebiteľa a dospel k záveru, že uzatvorená Zmluva spĺňa všetky obligatórne náležitosti vymedzené v § 9 ods. 2 citovaného zákona.

25. Súd sa zaoberal tým, či veriteľ postupoval pri uzatváraní Zmluvy a poskytovaní úveru žalovanému s náležitou odbornosťou, teda či preveroval schopnosť klienta úver splácať v rozsahu ustanovenom zákonom o spotrebiteľských úveroch. Povinnosť súdu ex offio zisťovať, či došlo ku skúmaniu bonity spotrebiteľa vyplýva z rozhodnutia Súdneho dvora EÚ C-679/18, podľa ktorého článku 8 a 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS sa majú vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu ukladajú povinnosť preskúmať ex offio existenciu porušenia povinnosti stanovenej v článku 8 tejto smernice, podľa ktorej veriteľ musí pred uzatvorením zmluvy posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa a vyvodiť dôsledky, ktoré z porušenia tejto povinnosti vyplývajú vo vnútroštátnom práve, pod podmienkou, že sankcie spĺňajú požiadavky podľa článku 23.

26. Súd nemôže pri posudzovaní splnenia podmienok skúmania bonity spotrebiteľa postupovať formalisticky, nakoľko v týchto osobitne chránených vzťahoch je nutné poskytovať ochranu v súlade s účelom úpravy prijatej na ochranu spotrebiteľa, ktorá sleduje dosiahnutie cieľa - vyváženia nerovnovážneho vzťahu dodávateľa a spotrebiteľa. Iný prístup by znamenal rozvíjajúcu sa prax dodávateľov, ktorí sú schopní tieto podmienky formálne splniť. Bez skúmania skutočných príjmov a výdavkov spotrebiteľa nemožno zodpovedne zistiť stav finančných pomerov – úverovej schopnosti, zabezpečujúcej plnenie dohodnutých mesačných splátok bez obavy o naplnenie nežiadúceho efektu, ktorým je tvorba vlastného zisku na úkor prehľbovania predĺženia spotrebiteľa neschopného vlastné záväzky riadne splácať. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver je tak potrebné chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom/domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške, preto je dodávateľ povinný skúmať ako stranu príjmov, tak aj stranu výdavkov, vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (t. j. konkrétne príjmy zo zamestnaneckej alebo inej činnosti, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť alebo nezaopatrené deti). Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu alebo iba čiastková analýza k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje. Za dostatočné informácie dokladajúce schopnosť spotrebiteľa úver splácať tiež nemožno považovať informácie získané výlučne od spotrebiteľa, i keď je pravdou, že ten má povinnosť údaje uvádzať pravdivo. Kľúčová je i povinnosť veriteľa využívať verejne dostupné informácie akými sú napríklad štátom publikované údaje o životnom minime a existenčnom minime, priemerných výdavkoch obyvateľstva a pod. a tieto porovnávať so známymi alebo od spotrebiteľa zistenými, vždy však overenými (nie len tvrdenými) informáciami o jeho príjmoch a výdavkoch (porovnaj rozsudok NS ČR z 25.7.2018, sp. zn. 33Cdo 2178/2018).

27. Aby sa tak ustanovenia kladúce veriteľom na úverovom trhu povinnosť skúmať bonitu klientov nestali obsolentnými, jej porušenie musí byť spojené s reálnymi následkami (sankciami), ktoré boli na dosiahnutie cieľa – skúmania skutočnej bonity spotrebiteľa (nie iba deklarovanej) – v zákone koncipované. Zákon o spotrebiteľských úveroch pozná dvojaký následok porušenia povinnosti posúdiť schopnosť spotrebiteľa úver splácať, a to v závislosti od intenzity tohto porušenia. Ak ide o porušenie povinnosti postupovať pri skúmaní úverovej bonity s odbornou starostlivosťou, následkom je nemožnosť požadovať jednorazové zosplatnenie úveru a ak ide o hrubé porušenie tejto povinnosti, následok spočíva v bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. V tejto súvislosti však nemožno opomenúť, že menšie je obsiahnuté vo väčšom, preto hrubé porušenie povinností značí kumuláciu oboch zákonných následkov.

28. Podľa rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10CoCsp/17/2024 zo dňa 27.6.2024 vyžaduje zákon o spotrebiteľských úveroch skúmanie bonity klienta s odbornou starostlivosťou, t. j. vyžaduje vyšší stupeň obozretnosti a odbornosti. Zákonnú podmienku uvedenú v § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch „s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“ je potrebné vykladať tak, že nepostačuje zo strany spotrebiteľa len uvedenie výšky príjmov a výdavkov,

ale od veriteľa sa vyžaduje, aby poskytnuté informácie analyzoval a vyhodnocoval. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Pri posudzovaní budúcej schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa vychádza z existujúceho stavu a prezumpcie jeho zachovania do budúcnosti. Nejde pritom o získanie stopercentnej istoty, že úver bude v budúcnosti splatený, pretože nie je napr. možné s istotou vylúčiť, že spotrebiteľ dostane výpoveď z pracovného pomeru, dlhodobu chorobu a pod.. Cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať. Z textu zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza z informácií dodaných spotrebiteľom a samozrejme ním aj preukázaných a z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezabavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť (obdobne rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 16CoCsp/1/2023 zo dňa 25.7.2023).

29. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že právny predchodca žalobcu sa v rámci poskytovania úveru žalovanému, posudzujúc jeho úverovú schopnosť, uspokojil s dopytom do registra SRBI, Sociálnej poisťovne a dopytovaním sa informácií od samotného žalovaného, všetko ku dňu uzatvorenia Zmluvy; tie však kriticky nevyhodnotil. Z prehľadu otázok, na ktoré bolo možné odpovedať kladne alebo záporne vyplýva, že žalovaný bol v tom období zamestnaný, aspoň 90 dní, za posledné tri mesiace mal vymeriavací základ aspoň 478 eur a nie je poberateľom akéhokoľvek dôchodku. Pri výpočte schopnosti úver splácať bola zohľadnená výška mesačnej splátky, deklarovaný príjem žalovaného, životné minimum vo výške 218,06 eur, výdavky vo výške 54,00 eur bez ich bližšej špecifikácie a bez preukázania ich skutočnej výšky. Samotné zhromaždenie informácií o klientovi, navyše neúplné, nemožno považovať za dostačujúce pre splnenie si povinnosti vyplývajúcej veriteľovi z § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Pre komplexné posúdenie úverovej schopnosti bolo potrebné pristúpiť k detailnému skúmaniu skutočných a preukázaných výdavkových pomerov klienta, teda výdavkov vynaložených na stravovanie, cestovanie, úhrad spojených s bývaním, ošatením, platbami za iné služby, napr. mobilné služby, služby internetu atď.. Súd mal pritom ilustráciu v Registri obyvateľov preukázanú, že v čase uzatvárania Zmluvy mal žalovaný vyživovaciu povinnosť i voči nezaopatrenému dieťaťu. Právny predchodca žalobcu pri posudzovaní bonity žalovaného nepostupoval s náležitou odbornou starostlivosťou, pre zachovanie ktorej nepostačujú čiastkové zistenia, teda zistenia príjmových pomerov, ale celkom jednoznačne a presne musia byť identifikované aj výdavkové pomery žalovaného, ktoré sú v každom a jednom prípade individuálne. V tejto súvislosti súd dodáva, že ani potenciálne vyhovujúca ekonomická, resp. sociálna situácia nemôže zbaviť veriteľa jeho povinností a rovnako jeho nedbalý postup nemožno pričítať na ujmu dlžníkovi zo spotrebiteľského úveru. Skutočne vyhovujúcu ekonomicko-sociálnu situáciu žalovaného mal preukázať žalobca. Súd nemal preukázané, že by právny predchodca žalobcu postupoval s riadnou odbornou starostlivosťou pri poskytovaní úveru žalovanému v súvislosti s posúdením jej bonity a riadne nepreukázal tvrdené údaje o výdavkoch žalovanej strany, a teda porušil svoje povinnosti uvedené v § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, čím sú naplnené predpoklady hmotnoprávnej fikcie podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, tzn. nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľov jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru a rovnako je tento stav hrubého porušenia vlastných povinností spojený s následkom, že úver možno považovať za bezúročný a bez poplatkov.

30. Súd uvádza, že horeuvedené východiská by boli základom pre konštatovanie nedostatku aktívnej vecnej legitímácie iba v prípade, že by k úkonom smerujúcim k zmene v osobe veriteľa došlo ešte pred termínom konečnej splatnosti úveru. Za okolností ako sú dané niet hmotnoprávnej prekážky postúpenia pohľadávky v zmysle § 17 ods. 1 ZSÚ. Rovnako je nutné konštatovať i splnenie procesnoprávnych podmienok v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktoré na ust. § 17 ZSÚ odkazuje. Toto ustanovenie je špeciálnym vo vzťahu k cesii upravenej v Občianskom zákonníku a v jeho zmysle sa pre platné postúpenie z bankového subjektu na iný bankový alebo aj nebankový subjekt vyžaduje nepretržité

omeškanie klienta s plnením po viac ako 90 dní napriek adresovaniu písomnej výzvy k úhrade čo i len časti

omeškanej časti peňažného záväzku; k postúpeniu možno v tom prípade pristúpiť i bez súhlasu klienta. Uvedené podmienky boli nepochybne splnené, keď medzi doručením Predžalobnej výzvy a postúpením pohľadávky uplatnenej v predmetnom konaní je dostatočný časový odstup. Aktívna vecná legitímácia je preto daná.

31. Podľa tvrdení žalobcu mal byť žalovaný o postúpení pohľadávky písomne upovedomený listom zo dňa 20.12.2024. Práve toto oznámenie pôvodného veriteľa – postupcu je základom pre plnenie záväzku dlžníka postupníkovi, za predpokladu, že obsahuje všetky náležitosti právneho úkonu, teda je určité, zrozumiteľné, urobené vážne a slobodne. Momentom oznámenia bol žalovaný povinný plniť žalobcovi ako postupníkovi. Ak by aj vznikla pochybnosť o tom, či sa oznámenie postupcu o postúpení pohľadávky dostalo do dispozičnej sféry žalovaného, možno v tejto súvislosti poukázať na to, že zákonnou sankciou za absenciu takého oznámenia je, že do okamihu takého oznámenia alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, dlžník je oprávnený sa zbaviť záväzku plnením i postupcovi, avšak v konaní bolo nesporné to, že žalovaný neplnil svoj záväzok ani voči postupcovi (právne predchodcovi žalobcu) a ani voči postupníkovi (žalobcovi).

32. Vzhľadom na konštatovanú bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru zo Zmluvy súd vyhovel žalobe pokiaľ ide o sumu 164,00 eur, keď na poskytnutú úverovú istinu vo výške 179,00 eur započítal plnenie splátky žalovaným vo výške 15,00 eur a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Keďže následkom porušenia povinností na strane úverového veriteľa bol v tom čase i samotný zákaz požadovať jednorazové zaplatenie celej zosplatennej pohľadávky, súd zohľadnil túto skutočnosť pri úprave úrokov z omeškania, a to tak, že počiatok omeškania s úhradou sumy 164,00 eur naviazal na doručenie žaloby žalovanému. Žalobca bola doručená žalovanému dňa 27.11.2025, nasledujúci deň bol určený na plnenie, preto sa žalovaný dostal do omeškania dňom 29.11.2025. Percentuálnu výšku ponechal súd v zmysle návrhu, ktorý nemôže prekročiť.

33. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a citované ustanovenia súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol:

34. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

35. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

36. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

37. Vo vzťahu k uplatnenému nároku v celkovej výške 173,98 eur (bez príslušenstva) bol žalobca úspešný pokiaľ ide o zaplatenie sumy 164,00 eur, v ktorej časti bolo žalobe vyhovené a žalovaný bol úspešný pokiaľ ide o zaplatenie sumy 9,98 eur, v ktorej časti bola žaloba zamietnutá. Žalobca bol teda úspešný v 94,26 % a žalovaný v 5,74 %. Čistý úspech žalobcu predstavuje 88,52 %, v rozsahu ktorých má žalobca voči žalovanému nárok na náhradu trov.

38. Dôvod v zmysle § 257 CSP v rámci rozhodovania o trovách konania súd nevzhladol a táto skutočnosť v konaní ani nebola tvrdená.

39. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v dvoch písomných vyhotoveniach.

Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech rozhodnutie bolo vydané.

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak:

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.